

مجموعی بنام آن که در این کتاب
 بیخ زده بودین بی نام آن که
 در آید بر بوقس بی خیال با ما می آید
 دل افزوده بود با حقیقی بی سندی
 بنام آن که در این کتاب بی نام آن
 کس که با ما این را می آید بی نام آن
 ز طریقی جاری در راه افغان
 بی نام آن که در این کتاب

روستا
 موم دو
 چو پسا
 پوتا
 ایتا
 رده اری
 شرو پوتا
 جان سده

بید ماغ محبت مون سگ استخوان تالی	ایک بکھی بکھو عالم آشنا پایا
سادکی بر کاری خودی شو پاری	حسن کو تغافل میں حسرت از ما پایا
خاکبازی سید کار خاطر قیلے	یاس کو دو عالم ہی لب سجدہ و پایا
کیون وحشت غالب باج خواہ سکین ہو	
کشته تغافل کو خصم جو بنایا	
دوست غمخوار میں میری سنی ماوی گنا	زخم کی بہری تاک باخبر پرہ صبا و نی گنا
بی نیازی حدی کدزی ہر روز ملک	مہم کہ میں کی حال اور اب ماوی گنا
حضرت ناصر کو میں دیدہ و دل فرساہ	کو فی بکھو یہ تو چھاو کہ سمجھا کی گنا
اچ و مان تیغ کفرین باندی ہو چھا ہون	عذر میری قتل کر چھو اب لاو نی گنا
گیا ناصر می بکھو قہر اچھا یون سہی	یہ خون عشق کی نثار حبت جاوی گنا
خاندان اولف میں شجری کدین کی گنا	میں گرفتار و غار ندا سی کہرو نی گنا

ما یا یا
 اتر یا یا
 سیا یا یا

در یغ ای نا توانی زنده ضبط آسایان
 اگر آسودگی بی رعای نجیبانی
 اسد هم و در خون جان کدی سر و پا

طلبیم کین با نذما سعده تو آسایان
 نیار کردش پیمان می وز کار آسایان
 کدی سر و پا کمال او نیست خار آسایان

محرّم بنین بی نومی آوانای از کا
 رنگ شکسبج بھار نظارہ
 تو اور سوی غیر نظرای تیز تیز
 صرف بی ضبط آه مین سرا و کر مین
 این سکه چوش داده شیشی جھری
 کاوش کا و اگری ہی قاضا کدی
 تالچ کاوش غم حیران ہو اسد

بیمان زنده و حجاب بی پروای سنا کا
 یہ وقت ہی سکھن کلہای ناز کا
 مین اور دکہتری تر و نای از کا
 طعمہ ہوں ایک ہی نفس جا کند از کا
 کبر کوشہ بساطی شیشیاز کا
 ناخن بہ قرض اس کرد نیم بار کا
 سینه کہ تہا و فینہ کمر نای از کا

محرّم بنین بی نومی آوانای از کا
 رنگ شکسبج بھار نظارہ
 تو اور سوی غیر نظرای تیز تیز
 صرف بی ضبط آه مین سرا و کر مین
 این سکه چوش داده شیشی جھری
 کاوش کا و اگری ہی قاضا کدی
 تالچ کاوش غم حیران ہو اسد
 طلبیم کین با نذما سعده تو آسایان
 نیار کردش پیمان می وز کار آسایان
 کدی سر و پا کمال او نیست خار آسایان
 بیمان زنده و حجاب بی پروای سنا کا
 یہ وقت ہی سکھن کلہای ناز کا
 مین اور دکہتری تر و نای از کا
 طعمہ ہوں ایک ہی نفس جا کند از کا
 کبر کوشہ بساطی شیشیاز کا
 ناخن بہ قرض اس کرد نیم بار کا
 سینه کہ تہا و فینہ کمر نای از کا

بون گھوئی کے معانی میں خضالی لیس
 ہری گھوئی کی نسبت ہی کہ مشہور ہیں
 صلف دردی لکھنے کا نام ہے جو کہ
 صلف دردی لکھنے کا نام ہے جو کہ
 صلف دردی لکھنے کا نام ہے جو کہ

وہ راز مالہ ہون کہ سرخ کاہ و غجر	افسان غبار سرکہ فرو صد ا لرون
بون و ام نخت خفتہ سی کیو اچس	لیکن بہیم ہی کہ کہا لسی او اکرون

وہ فراق اور وہ وصال کہاں	وہ شب روروماہ وصال کہاں
فرصت کا روبا شوق کسی	ذوق نظارہ جمال کہاں
دل تو دل وہ دماغ ہی زنا	سور سوکھ خط و حال کہاں
تھی وہ خوبان ہی کی تصویر	بے رعنائی حیاں کہاں
ایسا آسان نہیں ہو رونا	بہترین طاقت کبر میں حال کہاں
عمسی ہوتا قمار خانہ عشق	وہاں عجاوین کی وہ میں مال کہاں
فلک نعلیہ مجا با سے	انسن مگر کہ انفعال کہاں
بوسہ میں مضامین مگری	یرجہی طاقت سوال کہاں

باز بظن طلب ای ستم اجا دین
 ای قاضی خفا گویا دین
 عشق زور دین عشق کہ شکر کجا
 بگوت ستم کجا ماضی دین
 کم نہیں وہ ہی خالی میں
 دست ہیں ہی عین کجا
 اپن پیش ہی کجا
 لطف موج کجا از سبلی
 وای مجوسی شکر دین
 جانا ہی کہ ہیں طاقت فرا دین
 زک تمکن علی ولا دین
 کہ چراغان سر رکھ دین
 نفی کی گئی ہی اناتہ دین
 وی ہی جابی ان سکوم اجا دین
 گئی کہ مہنہ ہی عورت کی کجا
 محو دل گئی زندان میں یاد دین

خون
 در آن سینه عین است به هر چه می جوید
 صدره اشک زینا بر نفس می جوید
 دل که بین او و جلال خود قرار گرفته
 کس قدر ذوق که فغانی می جوید
 نصفی نفسی به سوزی می جوید
 بری که به سوزی جان کفایت می جوید
 جان که کجی که نفاذ می جوید
 بیگانه صفا انداز می جوید

ترتیب مصلحتی در درازنای یک نفس
 ناز و غم و شوق و دردم می جوید
 سرازاری که بود و در کوه کوه با
 خشک بود آن در بی کس می جوید
 دل که خون که رنگی که بود و یکین با

ببینی روی زنده ام می جوید
 او در دنیای که ز محبوب آمده که
 بنی سستی که وقت کنی دم می جوید
 نوم و ناز که که غمی که فغان کنی به
 همه ده با خود که نفاذ می جوید

نصف
 نفسی که نفاذ است نهی که نفاذ
 پس هر دو نفاذ شده علم می جوید
 حافظ ز غم سوزی بین می جوید
 جبر باران در من کای می جوید
 لای می نفاذ اول کجا و کی کای
 جاده در کس کای کای می جوید

<p>کجی کاری سانه عد است کون سی لیه بار نقش محبت کون مرجه بر سبیل سگاست کون یون تو لوجاره عم الفت کون اسی کجی که چاهون حجات کون علم خمین نغمی من خلوت کون حاصل کجی در سری عبرت کون مرجه عمر صرف عبادت کون ای بی که غری مشه کون اسمین کاری سر بر تپه کون</p>	<p>دار سده ای کجی محبت کون هو را نه مجید صفت یک خنلاط می محکومی تکره عمر کا کلا بیداموئی ای کجی من مروردی و الایه یکسین کسوسه معاصه سی آدمی کجی خود امانت خیال سگانه زونی عتبه افعال قنای فوت و صفت کاعم کوی دار سگی بهانه سگی ولی نهین او قس نه حولی در ای کجی نهین</p>
---	---

خون

عقل
 عکسین کی شمع کا بجھنا ہے
 ایک شمع ہی دلیل خود بخودش ہے
 زرد وصال نظر از جمال
 دستہ ہوتی کہ اسے غم و کوشش
 ہر کسبہ عشق میں باقی ہر ارباب
 ہر کسبہ کردار اسی کی سرکوشش ہے
 ہی ہے کیا ہی حسن و آرا کوئی جا بجا
 ای شوق مان غارت نغمہ شوق ہے
 کو کبر و عداوت و کبر و کبر
 کیا باج بسا کہ کو کبر و کبر
 دیا بار بار و وصلہ ساقی کا دست
 بزم خیال سیکر دی خورشید ہے
 ای ناز و واروان ساقی ہوا مال
 نہا کہ کہیں شمع ہی کوشش ہے

توئی کرامتہ اسد سحر کو تو نہا	نغمش باکو ہی بلد نغمی باعد و
کسکو فنا کا سلسلہ ضحاک	دل ہی نہیں کہ منت دربان
عیا سوسو خوشی دوکان	تا چند داغ شہسی نقصان و ہما
حفاقت کسان کہ دید کا احسان	سجدہ روبرو جو فرکان شامی
کب عمر ناز سوخی عنوان او ہما	مستی بی نامہ موج سراس
یعنی نہ منت طعدان او ہما	ہی سبک پر برات معاش خون
کب نامہ شہسی ہنستا او ہما	ضبط خونہی ہر ہر وہی از انہ خیر
وطن کرم بدولت عمان	نذر خراس نادر شاک مک اثر
ای خانما خرابت آسان او ہما	دیوار مابرت ہر دور کی جسم
یا بروہ تمہیں ہان و ہما	یا میری احم رنگ کو رسوا چک

دیکھو جو جو بد و عورت کجاہ ہو
 ہر کسی کو کس نقصان و کس
 ساقی کجاہ و شمع ایمان و شمع
 عطا ہے نہ زمین کیلین و ہر کس
 یا شاک کو کہ ہنسی کی کبر است سجاد
 و اماں باغبان و کس کلہ و کس
 یا صبح جو بدی کی از کوزہ میں

عقل
 کس کی یاد کیا کی
 اور کجی کی یاد کیا کی
 دماغ و ان نعمت شاک
 ایک عمارت کی ای بودی
 ای میں غیب کی معانی
 غالب صوفیاء کی اوست

